

1. We ken- nen knus- se dorp- jes in 't Land van Maas en waal.
 2. En in die klei- ne dorp- jes in 't Land van Maas en Waal,
 3. Zo ble- ven deez' drie dorp- jes in 't Land van Maas en Waal
 4. En in die klei- ne dorp- jes in 't Land van Maas en Waal,

Rus- tig ge- le- gen, ver van het stads- ka- baal. Waar
 eeu- wen ge- le- den, we we- ten 't al- le- maal: reeds
 steeds nog voort- be- staan, ver van 't stads- ka- baal. Met
 niet te ge- lo- ven, we we- ten 't al- le maal: Daar

on- ze kin- der- ja- ren snel zijn voor- bij ge- gaan. Waar,
 Kel- ten, stoe- re ja- gers, woon- den hier in 't woud, ook
 ko- ren op de ak- kers en koe- ien in de wei, met
 vond men en daar vindt men voor 't Maas en Waal- se Land steeds

naar wij wil- len ho- pen, ons laat- ste uur zal slaan. Die
 Ba- ta- vie- ren heb- ben hun hut- ten hier ge- bouwd. Die
 moo- ie groe- ne heu- vels, die ho- ren er toch bij. Die
 weer ver- maak en spe- len in 't Heu- vel- land- se zand. Die

dorp- jes, ja, ge kent ze, we le- ven er te- vree. We wil- len ze niet rui- len voor

nog zo'n gro- te stee. Berg- ha- ren, Leur en Her- nen, in 't Maas en Waal- se

land. Geen plaats kan z'e- ve- na- ren, in heel ons Ne- der- land. Ja, wat ook mag ge-

beu- ren. Tot vreugd' of tot ver- driet. Wij blij- ven hier steeds trouw. Wij ver-

la- ten dit toch niet.